

informatief

75

november 2013

Informatief is een uitgave van de Vereniging van Hogere ambtenaren bij het Ministerie van Financiën

rtl
4

De VHMF reageert op "Soepel herzien" Invordering van sluitstuk naar voetstuk

VHMF bij de
Vereniging voor
Belastingwetenschap

Persoonlijke aandacht
is efficiënt!

ERIK RUTTEN

vakorganisatie hogere belastingambtenaren

...

Inhoud

- 03 Vanuit het bestuur
- 08 De VHMf spreekt met Staatssecretaris Weekers en de dienstleiding
- 10 VHMf bespreekt "Soepel herzien" bij de Vereniging voor Belastingwetenschap
- 12 Persoonlijke aandacht is efficiënt!
- 13 Weetjes:
Symposium VHMf: 10 april 2014
en
Nu ook via CKC naar de PAOB
- 14 Trots op m'n werk. Ik?

Sluitingsdatum volgende Informatief: 15 februari 2014

Vanuit het bestuur

Collega's

Vol adrenaline wordt dit stuk geschreven. Afgelopen woensdag heeft het bestuur van de VHMf een perscommuniqué uitgegeven. Hierin hebben wij onze mening over het nieuwe wetsvoorstel "Soepel herzien" beschreven.

Wij hadden, uiteraard, onze mening al geuit in een gesprek met staatssecretaris Weekers. De VHMf vindt het namelijk haar plicht om eerst haar mening tegen Staatssecretaris en Dienstleiding aan te houden. Wij hebben toen, begin september, aangegeven substantiële bezwaren te hebben tegen onderdelen van het wetsvoorstel. En ook hebben wij in dat gesprek gemeld dat, als wij bij Weekers geen gehoor vinden voor onze bezwaren, wij ons gedwongen voelen ons rechtstreeks tot politiek en media te wenden. Daar schrok de Staatssecretaris van. Na ampele discussie in een gesprek dat veel langer duurde dan gepland vroeg de heer Weekers ons over dit onderwerp in gesprek te gaan met Edwin Visser en Theo Poolen. Het gesprek met deze plaatsvervangende DG's, van respectievelijk DGFZ en DGBel, heeft plaatsgevonden op 30 september. Zij gaven aan dat, al zouden zij willen, zij niets meer konden veranderen aan het wetsvoorstel: het was immers al naar de Tweede Kamer gestuurd.

Op dat moment lag het initiatief weer bij het bestuur. Een kleine groep binnen het bestuur heeft het onderwerp nogmaals van alle kanten bekeken. Zij kwamen weer tot de conclusie dat het wetsontwerp "Soepel herzien" ten koste ging van de goedwillende belastingbetaler, ten opzichte van degenen die onbewust of, vaker nog, bewust de randen van de wet opzoeken. Dit vindt het bestuur van de VHMf principieel onjuist. Na veel intern beraad is er voor gekozen om met die mening naar buiten te gaan. Dat hebben wij, en heeft vooral onze voorzitter Erik Rutten, geweten. Veel persmensen hebben hem benaderd voor een interview. Zo veel als mogelijk heeft hij daar gehoor aan gegeven. Ook de politiek heeft inmiddels vragen gesteld, zowel aan de Staatssecretaris als aan ons.

Het bestuur is zeer benieuwd hoe het verder gaat. In alle afdelingsvergaderingen zullen wij hierover graag met de leden in discussie gaan, nadat wij jullie eerst hebben bijgepraat over de laatste ontwikkelingen. Het persbericht en de onderbouwing van ons standpunt zijn elders in dit nummer van Informatief opgenomen.

Het bestuur heeft zijn handen vol aan meer dan alleen het wetsvoorstel "Soepel herzien". Wij volgen nog steeds zeer nauwgezet de ontwikkelingen in de Invordering. Wij vinden dat een vaststaande schuld geïnd moet worden, hoe dan ook. Wat zou het voor zin hebben om een aanslag op te leggen, al dan niet met correcties, als die vervolgens niet geïnd wordt.

Onder de titel 'Invordering, van sluitstuk naar voetstuk' hebben wij staatssecretaris Weekers een nota aangeboden. In deze nota staan suggesties en ideeën zoals die door onze interne vakbroederscommissie Invordering zijn bedacht en verwoord. Ideeën die er voor moeten zorgen dat iedereen die betalen moet dit ook doet. Aan de totstandkoming van deze nota hebben ook leden van onze zustervereniging AVB, de Algemene Vereniging van Belastingdeurwaarders, hun steentje bijgedragen. Ook hier heeft de VHMf weer blij gegeven een beroepsvereniging te zijn. Een vereniging waar het vak, de inhoud daarvan en de organisatie waarbinnen dit wordt uitgeoefend centraal staan.

In een stuk als dit, maar ook in de praktijk, is de overstap van het vak naar de organisatie waarin dat werk gebeurt zo gemaakt. Om het nog maar niet te hebben over de mens die het werk binnen de Belastingdienst doet en onder welke voorwaarden. Ook dit zijn twee belangrijke punten onder ons werk voor de vereniging.

De VHMf maakt zich zorgen over het uitbesteden van het vakwerk. Werk dat tot de kern van het belastingvak hoort, moet je door belastingdienstmedewerkers laten doen. Dat is niet alleen in het belang van de collegae die dat werk doen, maar zeker ook in het belang van de belastingplichtigen. De pilot die nu wordt uitgevoerd binnen de invordering roept veel vragen op. Hoe kun je de gegevens van belasting-schuldigen beschermen als je de vordering door een extern deurwaardersbureau laat uitvoeren. De externe mensen die op het ene moment voor de belastinginning actief zijn, kunnen even later een vordering voor een ander moeten innen, of misschien zelfs wel eerst die andere vordering. En is de benadering van belasting-schuldigen wel net zo met waarborgen omgeven als waarmee onze eigen deurwaarders dat doen? Tegelijk met de externe pilot wordt ook binnen de Belastingdienst op vergelijkbare wijze gewerkt. Zo probeert de dienstleiding, zegt men, te leren hoe het beter kan. Het is, aldus onze DG Peter Veld, zeker niet de bedoeling om het werk uit te besteden. Het hoofddoel is om te leren van een andere partij. De VHMf, en meer nog onze zustervereniging de AVB, wachten met gepaste achterdocht de uitkomsten van beide onderzoeken af. DG Peter Veld heeft meerdere malen uitgesproken dat hij niet voor outsourcing van werk is, en zeker niet van werk dat tot de kernactiviteiten van de Belastingdienst hoort. De vertegenwoordigers van de VHMf zullen hem, als het onverhoopt nodig is, aan deze uitspraak herinneren. Inmiddels is er ook een andere proef gestart, het samen met de Dienst Roerende Zaken van Domeinen verzorgen van eventuele verkopen, allereerst van in beslag genomen auto's. Domeinen gaat deze verkoop op één centrale plaats verzorgen. Heel bijzonder dat zij dit nu gaan doen in plaats van de Belastingdienst. Bijzonder om tenminste twee redenen. Allereerst is dit een wettelijk exclusief bij belastingdienstdeurwaarders belegde taak. De medewerkers van Domeinen

werken wel net als wij voor het Ministerie van Financiën, maar zijn uitdrukkelijk geen belastingdienstmedewerker. Nog opvallender is een ander feit. Domeinen besteedt zelf de verkoop van door de overheid in beslag genomen auto's uit aan een extern bureau. De grote vraag voor ons is dan ook wat houdt de proef nu in? Gaat de Belastingdienst de door haar in beslag genomen auto's nu ook door een extern veilinghuis laten verkopen? En is dat dan een outsourcing? Misschien dat daar geen te beschermen gegevens voor gebruikt worden maar vanuit werkgelegenheid en vanuit een fatsoenlijke benadering van de schuldenaars een door de VHMf niet gewenste ontwikkeling.

En dan nu maar een onderwerp dat dichter bij huis ligt, of beter gezegd voor veel van ons lag. De plek waar de medewerker kan werken verandert. Soms in omvang of tijd dat er een plek is, soms wordt het daadwerkelijk veel verder weg dan men gewend was. Het veroorzaakt veel onrust, vooral bij de Belastingen, maar ook de andere organisatieonderdelen merken het nodige van het afstoten van gebouwen. Veel meer mensen dan tot nu toe gebruikelijk schijnen in een gebouw te passen. Als de huisvestingsnormen niet passen komt er niet meer ruimte bij, maar worden andere veel creatievere oplossingen bedacht. Gezamenlijke ruimte meetellen bij de totale ruimte en verdelen onder de medewerkers is dan nog de minst ingrijpende. Maar er wordt nu ook al tegen de collega's gezegd dat zij op twee dagen of sommige zelfs maar een dagdeel per week op kantoor terecht kunnen. Waar zij de rest van het werkzame leven moeten doorbrengen wordt aan hun eigen inzicht overgelaten. De leiding is slim genoeg om niet te zeggen dat men thuis moet werken, maar het mag wel uiteraard. Of het ook kan vraagt men zich niet af. En met kunnen bedoelen wij dan zowel de ICT-ondersteuning (en dan niet alleen voor MS Word), maar ook het kunnen bereiken van cruciale bestanden met gegevens van belastingplichtigen, alsook de ruimte die iemand thuis ter beschikking heeft. Is die ruimte ARBO-proof en wie is verantwoordelijk en betaalt de inrichting en de benodigde energie? Tussendoor kun je je ook nog afvragen hoe je contact met kantoor en de belastingplichtigen kunt hebben als je niet per e-mail mag corresponderen, tenminste als je je houdt aan de e-mailconventies. Om de lezer nog maar niet te herinneren aan het feit dat ons hele communicatieverkeer onderschept wordt door diverse inlichtingendiensten. Waarom zou dat tot, laten wij positief blijven, goedbedoelende inlichtingendiensten beperkt blijven? Menig belastingplichtige kan ook zo maar belang hebben bij een blik in onze keuken.

De VHMf vindt dat de kosten voor thuiswerken voor rekening van de medewerker komen als hij thuis mag werken, maar voor rekening van de werkgever als hij thuis moet werken. En wat als je thuis geen ruimte hebt? Het uitgangspunt "liever mensen dan stenen" is zeer te prijzen, maar de consequentie hiervan moet niet eenzijdig op de medewerker worden afgewenteld.

De concentratie van werkzaamheden binnen Belastingen heeft binnen de grenzen van het redelijke onze instemming. Dat collega's die het zelfde werk doen bij elkaar over de vloer komen en van elkaar leren en met elkaar kunnen discussiëren over wat het beste is, is een pré. Deze bundeling kan het werk zeer ten goede komen. De vraag is wel hoe ver

centralisatie moet gaan. Moet dit alleen organisatorisch of moet dit ook met de werkplekken? En is concentratie hetzelfde als "op één plek" of komen er meer plekken in het land? Dit is natuurlijk van belang voor de belastingplichtige die contact met de Belastingdienst zoekt. Het is wel heel vreemd als een ondernemer een hele dag moet reizen om een kwestie met ons te kunnen bespreken. Maar het woon-werkverkeer voor de belastingdienstmedewerkers wordt wel echt een heel groot circus. Wij hebben nog geen schatting van het aantal kilometers verplaatsing gezien, laat staan van de stijging hiervan, om over de kosten maar helemaal te zwijgen. De besparingen zijn redelijk helder. Immers er worden veel minder gebouwen gehuurd, maar de kosten van reistijd en reisgeld lijken van een omvang waarbij de besparingen in het niet vallen. Als bezuinigen toch het leidmotief is, dan kun je wel bedenken wie de kosten van reistijd en reisgeld uiteindelijk voor de kiezen krijgt. Natuurlijk, nu worden afspraken met de bonden gemaakt over compensatie en vergoeding, maar dit geldt slechts voor een beperkte tijd en met een afbouw die de individuele medewerker al vanaf jaar drie gaat merken.

In dit voorwoord is nu toch de naam vakbonden gevallen. De CMHF, waarbij de VHMf is aangesloten, onderhandelt samen de andere drie centrales voor alle rijksambtenaren. Onderhandelt? Zult u denken, is er dan beweging op het CAO-front? Nee. Wel hebben wij rijksbreed een goede afspraak kunnen maken voor de ambtenaren waarvoor in het kader van de bezuinigingen van de afgelopen kabinetten het werk dat zij nu doen voorbij is. Voor hen is afgesproken dat zij van werk naar werk (VWNW) worden begeleid volgens een afgesproken procedure. Uitgangspunt is dat niemand door een reorganisatie gedwongen wordt ontslagen. Er zijn mogelijkheden voor collega's die om hun moverende redenen niet naar ander werk begeleid willen worden. Het is geen slechte regeling, ondanks dat er altijd nog wel wat te wensen overblijft.

Het bestuur van de VHMf hoopt dat de woorden die rondom en op Prinsjesdag zijn gesproken over de nullijn (dit is het laatste jaar, nee ook dit jaar, 2014 dus, is er al iets extra's mogelijk) geen lege huls of sigaar uit eigen doos zijn. De ambtenaar van hoog tot laag heeft last van de inflatie van de laatste jaren en soms nog meer van het afschaffen of aanzienlijk verminderen van subsidies en faciliteiten. Dat moet wat ons betreft nu eindelijk gecompenseerd worden door middel van een salarisverhoging. Hoe langer het wachten daarop is hoe hoger de salarisverhoging zal moeten zijn. Tot die tijd zijn er wellicht andere aanpassingen aan het loongebouw mogelijk, die zichtbaar niet zoveel hoeven te kosten, maar wel bijdragen aan het welzijn van de rijksambtenaar. Gedacht wordt daarbij aan iets minder werken voor het zelfde salaris met de mogelijkheid om via IKAP tijd bij te kopen. Andere ideeën zijn om de oudere collega minder te laten werken en voor dat geld nieuwe collega's binnen te halen. De oudere zou de coachingrol op zich kunnen nemen, en het zou ook wat kunnen doen aan de jeugdwerkloosheid. Ook menig VHMf-lid maakt zich daar zorgen om. Hoe komen zijn kinderen op dit moment aan werk? De VHMf wil ook inzetten op meer en sneller vaste aanstellingen en veel minder uitzendkrachten en jaarcontracten. Ook nieuwe collega's hebben behoefte aan een vaste werk-

kring om privé financieel vaste grond onder de voeten te krijgen. Jullie zien, wij hebben wensen genoeg. We willen ook dat de te maken afspraken in principe doorwerken naar de gepensioneerde collegae. Deze groep moeten wij niet in de kou laten staan. Zij krijgen al meer voor de kiezen dan zij ooit verwacht hadden. Zelfs als je vindt dat een andere wel wat kan lijden, heeft ook dat de grens van het fatsoenlijke. In moeilijke tijden moet ingeleverd worden, dat begrijpt het bestuur van de VHMf. Wij pleiten ervoor om die extra lasten zo gelijk mogelijk over iedereen te verdelen. Solidariteit is het uitgangspunt van een vakbond, en ondanks dat wij vooral een beroepsvereniging zijn, is dat uitgangspunt van een vakbond een idee dat het bestuur van harte ondersteunt. Maar dan ook wel solidariteit met iedereen, over de generaties heen, over de geslachten heen, over de soorten werk heen, alle werknemers van Nederland gelijkelijk. Nee, nog beter, over alle inwoners, werknemers en ondernemers van Nederland heen in ongeveer dezelfde mate. Dus, zoals dat ook wel eens is gezegd: gelijke gevallen gelijk behandelen, verschillende gevallen verschillend.

De discussie over de ambtelijke status is weer opgepakt. Het lijkt zo maar in één van de door het kabinet afgesloten akkoorden te zijn geregeld. Het staat weer op de rol van de Tweede Kamer. Terwijl dit voorwoord wordt geschreven wordt bekend dat de behandeling weer enige weken is opgeschoven. Dit is een onderwerp dat het bestuur zeer bezighoudt. Misschien niet in tijd, maar zeker wel in belang. Wij willen de positie van de ambtenaar overeind houden. Het gelijktrekken van de ambtenaar met een willekeurige werknemer in het bedrijfsleven heeft in rechtspositionele zin veel gevaren in zich. Denkt u maar aan het idee dat, indien u voor uw politieke baas onwelgevallige voorstellen uit of misstanden signaleert van hem of zijn politieke vrienden, u zonder slag of stoot zou kunnen worden ontslagen. En als daar dan nog een salaris vergelijkbaar met het bedrijfsleven tegenover stond, dan zouden wij misschien nog wel genegen zijn om dat risico te lopen. Maar dat is niet de bedoeling van de politiek. Dat wat elders minder is zou ook voor de rijksambtenaar moeten gelden, dat wat elders beter is niet.

In dit voorwoord hoort ook een enkele opmerking over de ontwikkelingen op pensioengebied thuis. Het lijkt erop dat, weliswaar met de hakken over de sloot, ook het ABP of beter gezegd APG, voldoet aan de eisen van de toezichthouder omtrent de dekkingsgraad. Er is hoop dat de pensioenen van de collega's niet gekort hoeven te worden. Dat is nog niet wat wij willen, immers het al jaren achterwege (moeten) laten van de indexatie en de nominale vermindering van vorig jaar is ons nog steeds een doorn in het oog.

De onderhandelingen in de pensioenkamer, het orgaan waar over de pensioenen van de ambtenaar wordt besloten, gaan zeer moeizaam. Onze werkgever zit daar steeds meer in de rol van het kabinet, dus als politiek orgaan. Als werkgever denkt men alleen hoe zo min mogelijk hoeft te worden betaald. Een mogelijke vermindering van de pensioenpremie, doordat wij met zijn allen later met pensioen gaan en langer premie zullen betalen, wil het kabinet niet doorsluizen naar de ambtenaar/werknemer, maar is in het regeerakkoord al ingeboekt als een van de vaststaande bezuinigingen. Dit in tegenstelling tot in het bedrijfsleven waar

deze premieverlaging, zo hoopt het zelfde kabinet, integraal ten goede van de werknemers komt, zodat de economie een impuls krijgt. Hoezo met dezelfde maten meten? Lees nog maar even terug wat in dit voorwoord is geschreven over solidariteit.

Wat precies de consequenties zijn van het afwijzen van het pensioenvoorstel in de Eerste Kamer is nog niet helemaal duidelijk, of eigenlijk helemaal niet duidelijk. De uitspraak van staatssecretaris van Sociale Zaken, mevrouw Klijnsma, dat zij wil beslissen of een pensioenfonds een reëel of een nominaal stelsel moet voeren, in plaats van dat dat aan de fondsen wordt overgelaten, klinkt positief. Een nominaal stelsel wil zeggen dat u een toezegging krijgt voor een vast bedrag aan pensioen. Dat kan met een redelijke mate van zekerheid worden aangeboden. Als het mis gaat heeft het wel meteen grote invloed op de toezegging, maar de kans dat het misgaat is klein. Bij een reëel stelsel wordt rekening gehouden met een indexatie. De kans dat de toezegging niet gehaald wordt is groter dan in het nominale stelsel. Maar de kans op herstel is ook groter en de omvang van de ingreep is meestal kleiner. Het bestuur van de VHMF, gesteld voor de keuze van stelsel, kiest, met alle voors en tegens, voor een reëel stelsel. De keuze zou per fonds gemaakt moeten worden, maar of dat in de nabije toekomst nog tot de mogelijkheden behoort is aan de politiek in Tweede en Eerste Kamer.

Binnen de CMHF gaan wij aan het eind van het jaar afscheid nemen van onze eerste pensioenonderhandelaar, mevrouw Barbara Leach. Zij heeft op haar eigen rustige manier het nodige bereikt voor de CMHF-achterban. Het bestuur van de CMHF dankt haar voor haar inzet en wenst haar plezier in haar nieuwe werkomgeving.

Tot slot zijn er nog nieuwe ontwikkelingen te melden bij de MHP, de vakcentrale voor middengroepen en hoger personeel, waar de VHMF via de CMHF bij aangesloten is. De MHP vertegenwoordigt ons in SER en STAR. Onze vertegenwoordigers daar, Reginald Visser, Bob van der Wal en Niek van Holstein, hebben veel tijd en energie besteed aan het polderakkoord, of heet het het Mondriaanakkoord. Deze akkoorden hebben uitstraling door de hele maatschappij heen, en zijn ook van belang voor de onderhandelingen met de werkgever Rijk. Het is dan ook verheugend om te kunnen melden dat een van de grotere politiebonden, het ACP, zich bij de MHP heeft aangesloten. En meer grote spelers overwegen op dit moment om zich door de MHP te laten vertegenwoordigen in de diverse overleggen. Namens hoe meer mensen het MHP kan spreken, hoe meer er naar hen geluisterd wordt. Dat geeft hoop voor de toekomst. Een grotere achterban helpt, ook al geldt ook in die overleggen het motto van de CMHF 'de kracht van het argument' en niet de omvang.

Geldrop, 20 oktober 2013

Mutaties Ledenbestand

VERENIGING VAN HOGERE AMBTENAREN BIJ HET MINISTERIE VAN FINANCIËN

Nieuwe leden

01-07-2013 R.A.E. Rademakers MSc RA Zuid/Eindhoven

Naar postactief

01-04-2013 M. Brouwer RA Utrecht-Gooi

01-07-2013 L.J. Lengkeek Min Dg Bel

01-08-2013 J.A.M. van der Putten RA Rijnmond

01-11-2013 A.D. Spuijbroek Amsterdam

Overleden

14-04-2013 M.H. Gasman Postactief

06-07-2013 B.H. van den Tooren Postactief

22-07-2013 mr. T.H. Maas Oost-Brabant

21-09-2013 mr. P.E.J.M. Baretta Limburg/Heerlen Buitenland

PERSBERICHT VHMF (1873)

16 oktober 2013

"Belastinginspecteurs" maken zich grote zorgen over een nieuw systeem Inkomstenbelasting.

De "belastinginspecteurs" maken zich grote zorgen over een nieuw systeem Inkomstenbelasting. Dat blijkt uit een rondgang van de Vereniging van Hogere ambtenaren bij het Ministerie van Financiën bij haar leden. Aanleiding zijn de plannen van Staatssecretaris Weekers om de navorderingstermijn bij een onjuiste aangifte te verkorten tot maximaal drie jaar. Daarmee geef je rechtsbescherming aan de verkeerde groep.

De Vereniging vindt dat juist de goedwillende burgers en bedrijven, die hun aangiften juist invullen, rechtsbescherming behoeven. Zij moeten immers vaak opdraaien voor de anderen. Het uitgangspunt zou moeten zijn, dat degene die in enig jaar te weinig belasting betaald heeft, in principe dit altijd alsnog moet doen. De rekening wordt immers anders bij de goedwillende buurman gelegd. Wat de één te weinig betaalt, betaalt de rest meer.

De navorderingstermijn bij echte fraude wordt in datzelfde voorstel verlengd tot 12 jaar. Dat wordt door de VHMF ondersteund. Echte fraude (opzet) moet echter door de fiscus bewezen worden. Dat bewijs leveren is uitermate arbeidsintensief, omslachtig en moeilijk. De bewijsbare fraude is slechts een uiterst gering deel van het aantal onjuiste aangiften.

De VHMF stelt een moderner systeem van voldoening op aangifte voor, waarin de verantwoordelijkheid voor de hoogte van de aanslag naar burgers en bedrijven gaat. Bij onjuiste aangifte hoort dan geen korte navorderingstermijn. Zeker voor ondernemers en zeer welgestelde particulieren (trusts etc.), geldt bijvoorbeeld een navorderingstermijn van zeven jaar, omdat hun eigen boekhouding de grondslag vormt voor de door hen te betalen belasting. Burgers en bedrijven die hun aangifte onjuist hebben ingevuld betalen dan nog altijd niet meer dan ze hadden moeten betalen, en kunnen de rekening niet leggen bij de goedwillende burgers.

Voor de redactie

Dit persbericht heeft zes bijlagen:

- 1 Persbericht VHMF.pdf;
- 2 VHMF wat is dat.pdf;
- 3 VOA-plan VHMF.pdf;
- 4 Wfr cafe 21 maart 2013.pdf;
- 5 VHMF Weekers en leiding Belastingdienst 5 sept 2013.pdf; en
- 6 Voordracht Ver v Bel Wetenschap 30-09-13.pdf.

Voor meer informatie over dit persbericht kunt u bellen met:

Erik Rutten, voorzitter van de VHMF
(06) 5247 35 29

Media-overzicht

RTL Nieuws:

<http://www.rtlxl.nl/#!/rtl-nieuws-132237/452420dc-e52b-3294-8026-c7d9e603f2e2> (vanaf 16.48 minuten)

Volkskrant:

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2844/Archief/archief/article/detail/3528333/2013/10/17/Belastingambtenaren-tegen-plan-Weekers.dhtml>

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2686/Binnenland/article/detail/3528068/2013/10/16/Hoge-ambtenaren-verzetten-zich-tegen-beleid-Weekers.dhtml>

NRC Handelsblad:

<http://www.nrc.nl/nieuws/2013/10/16/eigen-ambtenaren-keren-zich-tegen-belastingwet-weekers/>

Tubantia:

http://www.tubantia.nl/algemeen/economie/ambtenaren-bezorgd-over-belastingplan-weekers-1.4054891?ref=search_form

Prof. mr. Roel Bekker:

http://www.caop.nl/fileadmin/caop/data/Leerstoelen/Albeda_Leerstoel/helicopterview/Helicopterview_27.pdf

De VHMf spreekt met Staatssecretaris Weekers en de dienstleiding

Aanbieding van de VHMf-nota 'Invordering, van sluitstuk naar voetstuk' en gesprek over Voldoening op Aangifte in relatie tot het wetsvoorstel Vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst

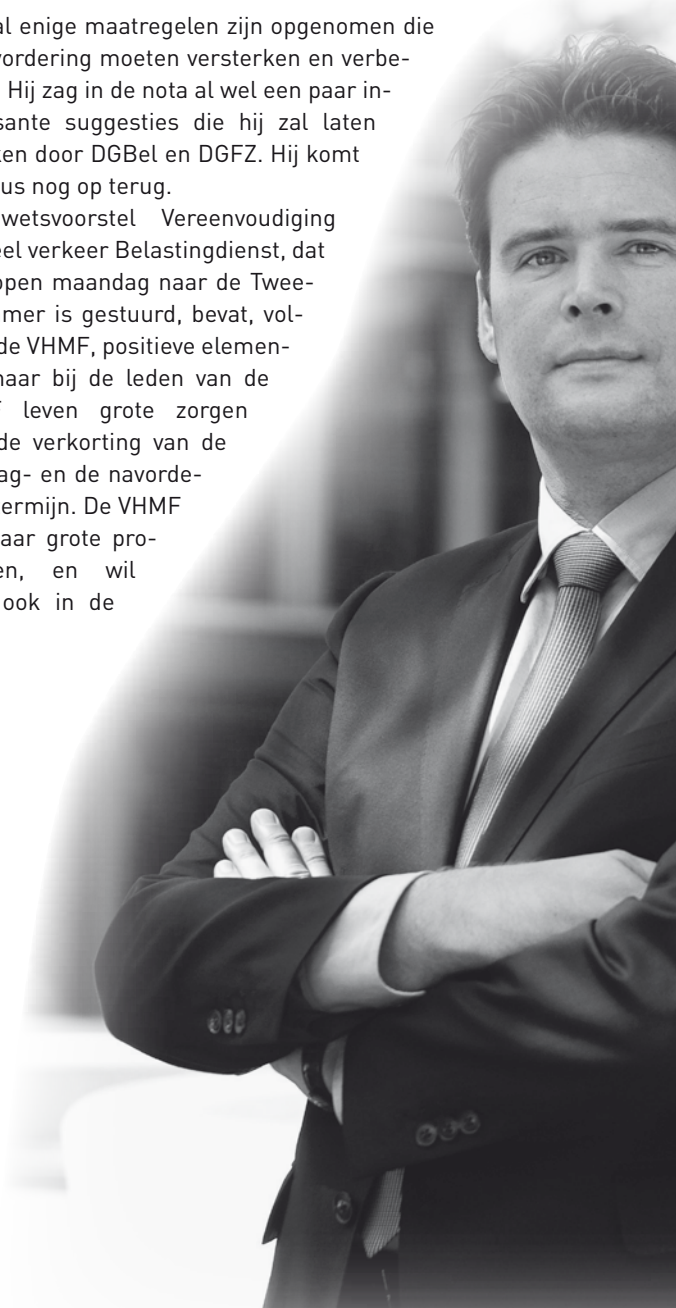
Op donderdag 5 september 2013 is door een delegatie (Roodenrijs, Herings, Engelen en Rutten) van het bestuur in een goede sfeer met de Staatssecretaris Weekers over de invordering en over het wetsvoorstel 'Soepel Herzien' gesproken. Onze voorzitter, Erik Rutten, heeft de nota van de VHMf over de Invordering aangeboden aan de Staatssecretaris en verder kort toegelicht. Erik heeft vooraleerst aangegeven dat er geen behoefte bestaat om over de toeslagenfraude te praten. Er is voldoende vertrouwen in de aanpak van de Belastingdienst. De VHMf heeft zich gedistantieerd van de houding en aanpak, via de media, van sommige vakbonden.

De Staatssecretaris kon zich vinden in het uitgangspunt van de nota dat de rechtsbescherming van de goedwillende en betalende burgers en bedrijven vereist dat verschuldigde belasting altijd betaald dient te worden. De invordering moet volgens de VHMf een impuls krijgen zodat de netjes betalende burgers en bedrijven nog meer beschermd worden tegen non-complianten. In aansluiting hierop stelt de Staatssecretaris dat de maatschappij een project is van alle burgers gezamenlijk: zij die netjes bijdragen mogen niet de dupe worden van hen die dat niet doen.

De Staatssecretaris reageerde positief op de diverse voorstellen in de nota en gaf aan dat in het komende Belasting-

plan al enige maatregelen zijn opgenomen die de invordering moeten versterken en verbeteren. Hij zag in de nota al wel een paar interessante suggesties die hij zal laten bekijken door DGBel en DGFZ. Hij komt hier dus nog op terug.

Het wetsvoorstel Vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst, dat afgelopen maandag naar de Tweede Kamer is gestuurd, bevat, volgens de VHMf, positieve elementen maar bij de leden van de VHMf leven grote zorgen over de verkorting van de aanslag- en de navorderingstermijn. De VHMf ziet daar grote problemen, en wil deze ook in de

publiciteit brengen. Nota bene, het overgrote deel van de belastingplichtigen heeft niets aan de verkorting van de aanslagtermijnen; zij krijgen nu al vlot een aanslag en hun geld terug. De kortere termijnen bieden daarentegen extra mogelijkheden voor hen die de rand opzoeken.

Het eerste probleem is de aanslagtermijn van vijftien maanden. Vaak is de selectiemodule pas heel laat klaar; dit maakt de feitelijke aanslagtermijn nog korter. De selectiemodule zou op 1 januari van het jaar na het belastingjaar klaar moeten zijn. De korte aanslagtermijn is ook een risico bij samenhangende aangiften. Bij maatschappen, bij huwelijk en scheiding, bij digra's met een IB- en een Vpb-aangifte. De mogelijkheid om met zes maanden te verlengen biedt niet genoeg soelaas. Ook een probleem is dat iedere herziening bij 'Soepel herzien', in tegenstelling tot het VOA-voorstel van de VHMF, een beoordeling van de inspecteur vereist. Daarvoor zal, annex aan de huidige bezwarenteams een organisatie moeten worden opgetuigd. Waarschijnlijk van nog veel grotere omvang dan de huidige bezwarenteams: soepel herzien kun je gedurende 18 maanden zo vaak als je wilt.

Anders dan in het wetsvoorstel zou elke herziening moeten tellen als nieuwe aangifte. Uitstel van aangifte verlengt de aanslagtermijn wel maar een herziening niet.

Uitstel van aangifte verlengt de navorderingstermijn wel maar een herziening niet.

De facto verkort een herziening de navorderingsmogelijkheid. Zowel de aanslagtermijn als de navorderingstermijn zou bij iedere herziening opnieuw moeten beginnen.

De zinsnede bij navordering "wist of behoorde te weten" kan leiden tot veel onzekerheid. Indien de rechter dit beperkt uitlegt, kunnen we bij slordige belastingplichtigen nauwelijks meer navorderen. De bewijslast voor "wist of behoorde te weten" ligt bij de inspecteur. Als de rechter dit begrip eng uitlegt ben je weer terug bij het nieuwe feit met nu maar drie jaar, of zelfs twee, in plaats van vijf jaar navorderingsmogelijkheid. Erik stelt dat de VHMF van mening is

dat bij een door een adviseur ingediende aangifte het "wist of behoorde te weten" altijd het geval zou moeten zijn.

Bij ondernemers zijn de problemen door de verkorting van de termijnen in 'Soepel herzien' nog veel groter. Ondernemers hebben veel fiscale keuzemomenten: zet ik deze uitgave op de zaak of neem ik hem in privé? Ook kent de wet IB veel open normen (goedkoopmansgebruik) wat de pleitbaarheid van "exotische" standpunten niet uitsluit en dus de kansen op navordering verkleint. Het feit dat ondernemers hun eigen administratie voeren, de hoeveelheid keuzemomenten (is de geest van het etentje zakelijk of privé), de open normen die op hen van toepassing zijn en het feit dat de IB-aangifte voor ondernemers erg verdicht is, leiden ertoe dat de belastingheffing van ondernemers, nog meer dan die van particulieren, is gebaseerd op vrijheid en vertrouwen. De VHMF vindt dat tegenover deze vrijheid en dit vertrouwen langere navorderingstermijnen moeten staan: dat geeft een balans. Het kan niet zo zijn dat een ondernemer die vijf of zelfs tien jaar lang iets (meer of minder bewust) fout doet, enkel over de laatste twee, maximaal drie jaar de "dreiging" tot navordering boven het hoofd hangt. Weliswaar wordt er nu niet erg veel nagevorderd over oude jaren, de termijn heeft echter, naar de mening van de VHMF, wel een groot uitstralingseffect: knoeien kan erg duur worden. En alleen al door de explosieve stijging van het aantal ondernemers (inclusief ZZP-ers) is de controlerichtheid sterk gedaald.

De VHMF stelt dat de bewijslast voor fraude -een geestesgesteldheid van de pleger- zeer zwaar is en dat slechts in zeer beperkte mate fraudegevallen aangeleverd kunnen worden bij de FIOD. De lange navorderingstermijn voor fraude biedt dus in de breedte onvoldoende soelaas om de goedwillende te beschermen tegen de lepe of minder nauwkeurige buurman of concurrent. Waarom zou iemand die, zelfs al is het onbewust, een fout heeft gemaakt, niet alsnog de juiste belasting moeten betalen, ook al heeft hij die fout vijf jaar (of zelfs langer) geleden gemaakt? Let wel, dit gaat alleen nog maar over belasting dus (nog) niet over boete of heffingsrente. Het gaat erom dat de medeburger of de concurrent, die wel netjes betaalt, beschermd wordt tegen hen die dit bewust maar ook onbewust hebben nagelaten. Daarover zouden wij de maatschappij en de politiek, bijvoorbeeld in de beloofde hoorzitting van PvdA en PVV, willen informeren. De Staatssecretaris reageerde zeer positief op onze betrokkenheid bij het onderwerp. "Alleen de beste wetgeving mag naar de Kamer". Hij verzocht ons echter voor een vervolgesprek eerst het bovenstaande nog eens uitgebreid te bespreken met vertegenwoordigers van DG FZ en DG Bel. Erik heeft hem voorgesteld om zelf ook bij de bespreking met de ambtenaren aanwezig te zijn. De Staatssecretaris neemt dit in overweging.

Al met al een prima gesprek: extra aandacht voor de invordering en ons commentaar op het Wetsvoorstel Vereenvoudiging Formeel Verkeer Belastingdienst; een en ander in relatie tot het VHMF-voorstel Voldoening op Aangifte.

VHMF bespreekt “Soepel herzien” bij de Vereniging Belastingwetenschap

Voordracht drs. H.A.A.M. Rutten, voorzitter VHMF, op 30 september 2013 voor de Vereniging voor Belastingwetenschap, inzake het Wetsvoorstel vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst

door H.A.A.M. Rutten

Dames en heren,

In de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel “Soepel herzien” lezen we het volgende:

Het voorstel dient tweërlei: een gedegen grondslag voor elektronisch berichtenverkeer en het invoeren van een nieuw heffingssysteem aanslagbelastingen. Opmerkelijk is dan dat de Vennootschapsbelasting van het voorstel wordt uitgesloten.

Verder lezen we dat het kabinet wil: het doorgeven van wijzigingen vereenvoudigen, af van grote aantallen nihilaanslagen (Voorlopige aanslag=Definitieve aanslag), rechtszekerheid voor de goedwillende verbeteren, fraude langer navorderen en bezwaar alleen voor een geschil; voor vergissingen komt er een herzieningsverzoek.

De VHMF heeft grote moeite met dit voorstel.

Dit gezegd hebbende kent het voorstel een aantal positieve punten:

1. Voorkomen nihilaanslagen (nb dit kan ook in het huidige systeem).
2. Mogelijkheid van verzoek tot herziening bij VA en DA.
3. Doorbreking nieuw feit door wist of behoorde te weten.
4. Verlengen van navorderingstermijn bij kwade trouw.
5. Versoepeling elektronisch berichtenverkeer naar belastingplichtige.
6. Navorderingsmogelijkheid van 6 maanden bij verstoring in de systemen.

Hiertegenover staan een groot aantal bedenkingen van de VHMF. Deze vallen uiteen in instrumentele, fundamentele en democratische bedenkingen.

Instrumentele bedenkingen

- Ieder verzoek tot herziening vraagt om een beslissing van de inspecteur met de daaraan verbonden onderzoeksplicht.
- 90% van de bezwaren worden herzieningen, dus de om-

vang van het werk blijft.

- De kans is groot dat er meer herzieningen komen dan nu bezwaren, er is geen limiet, bovendien volgen er ook nog bezwaren tegen beslissingen op herzieningen.
- Het overgrote deel van de belastingplichtigen merkt niets van de verkorting van de termijnen.
- Een herziening zou volgens de VHMF een nieuwe aangifte moeten zijn. Dat is niet echter niet het geval.
- Het gevolg is dan dat een verzoek om uitstel de aanslagtermijn verlengt maar een herziening niet en dat een verzoek om uitstel de navorderingstermijn verlengt maar een herziening niet. Dit is zwaar in het voordeel van hen die de randen opzoeken.

Fundamentele bedenkingen

- Er is geen overweging gewijd aan de basisvraag welke reden er is om rechtsbescherming te bieden aan hen die te weinig belasting hebben betaald.
- Er is geen verbinding gelegd naar de switch die de Belastingdienst heeft gemaakt om toezicht mede te baseren op vertrouwen en eigen verantwoordelijkheid.
- Een kleinere overheid vraagt om meer eigen verantwoordelijkheid: participatiemaatschappij!
- Een wezenlijk onderdeel van rechtsbescherming is zekerheid vooraf: een belastingplichtige die zekerheid wil kan gebruik maken van: een (van fouten weg)leidend en vooringevuld aangifte programma; een zeer uitgebreide internetsite van de Belastingdienst; belastingtelefoon, ook buiten werktijden; mogelijkheid van vooroverleg met for-

meel standpunt; internet met vele zoekfuncties; belastingadviseurs en belastingadviseurs met convenant.

- Er is te weinig aandacht voor collectieve rechtsbescherming, het gelijkheidsbeginsel. Bescherming van degene die de aangifte juist invult dient bovenaan te staan. Deze betaalt uiteindelijk altijd het gelag. Hieruit volgt dat de buurman die te weinig betaalt heeft altijd alsnog moet betalen.
- Er is te weinig aandacht voor het element dat de belastingplichtigen zelf verantwoordelijk zijn voor de fiscale feiten, alleen zij kennen ze.
- Het is een gemiste kans dat er geen onderscheid gemaakt wordt tussen verschillende belastingplichtigen. Alleen loon en hypotheekrente is een wezenlijk andere positie dan die van een ondernemer. Korte termijnen passen alleen in de eerste situatie.
- Ondernemers hebben veel fiscale keuzemomenten, bijvoorbeeld tussen zakelijk en privé.

De IB kent veel open normen. Dit bevordert de pleitbaarheid van exotische standpunten. Ondernemers voeren hun eigen boekhouding en hun aangifte is erg verdicht. Hier is nog meer dan bij particulieren de heffing gebaseerd op vertrouwen.

Voor de nodige balans passen hierbij eerder langere dan kortere aanslag- en navorderingstermijnen met daarin opgesloten een lange periode onzekerheid dat onjuiste aangifte erg duur kan worden.

Democratische bedenkingen.

Het wetsvoorstel regelt veel zaken tegelijk. Sympathiek overkomende voorstellen als, soepel herzien, makkelijke elektronische berichten, minder nihil aanslagen, eerder een definitieve aanslag, langere termijn bij kwade trouw, tegelijk ingediend met verkorting van aanslag- en navorderingstermijnen.

Dit verkleint de kans op een fundamenteel debat over de gevolgen van de verkorting van de termijnen.

Het voorstel ademt een sfeer van uitruilen: alsof tegenover een lange termijn bij kwade trouw een korte bij niet kwade trouw logisch zou zijn.

Verpakt in de MvT komt de VHMF de eer toe genoemd te worden met het voorstel voor voldoening op aangifte. Echter er wordt onmiddellijk en volslagen niet terecht, een verbinding gelegd naar de huidige aangiftebelastingen. Met de opmerking dat daar enkel iets herzien kan worden door bezwaar of ambtshalve vermindering, en een onvoorwaardelijke naheffingsmogelijkheid van vijf jaar.

Hierop volgt dan de conclusie dat geen enkele van de doelstellingen van het kabinet in dit alternatief wordt bereikt. Dit wordt niet onderbouwd.

De verbinding naar het VOA-voorstel van de VHMF, die de lezer van de MvT zonder twijfel zal leggen, is onjuist en doet geen recht aan dat voorstel. Het alternatieve voorstel van de VHMF is juist te benoemen als een fundamentele vereenvoudiging, als 'Super Soepel herzien' en als passend in de moderne maatschappelijke voorwaarden. Alle kabinets-

doelstellingen worden door het VHMF-voorstel met vlag en wimpel gehaald. Bovendien levert het zeer grote besparingen op, die vervolgens in het toezicht zouden kunnen worden besteed.

Saillant is dat de redactie van het Vakstudienieuws in een aantekening bij de MvT stelt dat het kabinet het bevattingvermogen van de burgers en bedrijven schromelijk onderschat en dat de redactie, met deze letterlijke woorden, het VHMF voorstel van harte ondersteunt.

NB: het voorstel van de VHMF is bedoeld als een aanzet tot discussie. De VHMF heeft de Staatssecretaris voorgesteld om een studiec commissie over VOA in te stellen samen met de Staatssecretaris en wetenschap of een hoorzitting te organiseren in de Tweede Kamer. Beide voorstellen zijn door de Staatssecretaris geweigerd!

De VHMF vindt bovendien dat VOA niet moet beginnen bij de Vpb, maar bij box 1-belastingplichtigen die niet onder het ondernemersregime vallen.

In het kort denkt de VHMF bij voldoening op aangifte aan de volgende punten, die ieder op zich een innovatie genoemd kunnen worden:

1. Geen brieven meer als uitnodiging voor het doen van aangifte IH en Vpb: alle burgers en bedrijven dienen voor de vraag of ze aangifte moeten doen, vóór 1 juni na afloop van het desbetreffende kalenderjaar hun persoonlijk domein te raadplegen.
2. Het recht en de plicht om de aangifte soepel te herzien tot een jaar na 1 juni. Uitstel kan.
3. Geen brieven en beschikkingen meer met aanslagen: enkel nog uitrekenen via het aangifteprogramma wat er na de VA of VT nog moet worden ontvangen of betaald (direct doorlinken naar iDeal). Niet betaald = geen aangifte.
4. Boete € 2500,- bij geen aangifte, terug naar € 200,- door voor 1 sept alsnog aangifte te doen.
5. Geen statusvragen meer, geen bezwaren meer, behalve tegen correcties.
6. Vaktechnisch verantwoorde controles van volledige aangiften door zuivere steekproeven achteraf. Enkel bij signalen van fraude of het bewust ontgaan van belasting (denk aan trusts) worden aangiften gericht gecontroleerd.
7. Geen dure en vertragende selectiesystemen.
8. De fiscus vergoedt geen rente meer, anders dan bij onterechte correctie.
9. Vooroverleg en voorlichting en HT bij grote ondernemingen worden versterkt (grotere rechtszekerheid).
10. Ontdekte substantiële risico's worden via brancheverenigingen, koepels en media voor de toekomst vermeden; voor het verleden kan worden ingekeerd, met gematigde boetes.
11. Bij controle mag de fiscus het aangiftejaar en nog twee jaar daarvoor corrigeren. Bij verwijtbaarheid mag de fiscus in box 2 en 3 het aangiftejaar en vier jaar daarvoor corrigeren; in box 4 zes jaar daarvoor en bij kwade trouw acht jaar.

Persoonlijke aandacht is efficiënt!

door Inspector Columno

Bij de dienst staan grote dingen te gebeuren. Dat gaat vast erg goed. Hier wat kleine dingen die fout gaan.

Hoewel ik al zo'n twintig jaar bij deze werkgever rondloop, ben ik in veel gevallen nog immer een van de jongere medewerkers. Daarnaast heb ik enige affiniteit met automatisering. Ik ben dan ook een makkelijk (en niet onwillig) "slachtoffer" voor vragen op het gebied van PC's, iPads en smartphones en wat dies meer zij, overigens niet alleen van collega's die ouder zijn dan ik.

In mijn hoedanigheid van "hulpgever automatisering" valt het mij op dat het bij de Belastingdienst niet meer vanzelfsprekend is dat de invoering van nieuwe automatiseringstoepassingen, of het nu om nieuwe apparaten (smartphones, iPads) of programma's (ConnectPeople) gaat, wordt begeleid met hulp vanuit de verstrekkers van die toepassingen, of zelfs maar een voorlichtingsronde voor degenen die met die toepassingen moeten werken. Met wat PDF's op ConnectPeople moet je je als gebruiker maar redde. Als je ze kunt vinden. Tot overmaat van ramp zijn de PDF's, als je ze eenmaal gevonden hebt, ook nog eens niet foutloos. Als je een iPhone krijgt die enkel werkt op het bedrijvenetwerk van een provider, is het handig dat dat wordt uitgelegd, en wordt uitgelegd wat je moet doen om dit te wijzigen als de telefoon standaard is ingesteld op het particuliere netwerk. De handleiding begint echter met het invullen van je mailadres, wat niet werkt als de telefoon niet eerst op het juiste netwerk gezet is. Niet alle medewerkers zijn gewend om met dit soort apparaten om te gaan. Daar wordt te weinig rekening mee gehouden, om niet te zeggen dat die dingen "over de muur gegooid" worden.

Hoewel ik mijzelf op IT-gebied redelijk kan redden werd ik laatst zelf ook slachtoffer van zoiets. Als inspecteur VPB heb ik veel vooroverleg dat wordt vastgelegd in een systeem dat ATK genoemd wordt. Na de vakantie wist ik mijn ATK-wachtwoord niet meer - overigens een teken dat ik een goede vakantie gehad heb. Via Lotus Notes kun je dan een nieuw wachtwoord aanvragen. Dat wordt je keurig toegestuurd in een mail, waarin ook wordt uitgelegd dat je het toegemailde tijdelijke wachtwoord meteen moet wijzigen. Dus met goede moed ATK geopend. Wachtwoord is fout. Huh? Nog maar eens proberen. Weer fout.

In de loop van die week heb ik het nog een aantal malen geprobeerd, ook met een opnieuw aangevraagd tijdelijk

wachtwoord. Geschatte tijdsbesteding: zeker een paar uur. Al die tijd kwam mijn vooroverleg maar niet in ATK. Bij de koffie-automaat blijkt een paar dagen later dat ook mijn vaco door dit probleem al weken niet in ATK komt. Uiteindelijk besluit ik om maar eens 555 te bellen. "Oh ja, dat komt vaker voor. Je moet, in tegenstelling tot vroeger, eerst naar EVBN en daar kun je je tijdelijke wachtwoord wijzigen. We hebben al een aantal malen gevraagd of de tekst van de mail kan worden aangepast, maar dat gebeurt niet".

Ook de afstemming op IT-gebied is niet altijd even goed. We krijgen allemaal een nieuwe computer, de zogenaamde DWB-werkplek. Een tas of fatsoenlijk toetsenbord zit daar echter niet bij. Die moeten apart worden besteld en wanneer ze komen is onbekend.

Het afgelopen jaar zijn veel vergaderzalen voorzien van fantastische schermen die aanraakgevoelig zijn. So far so good. Probeer nu eens een DWB-werkplek aan te sluiten op zo'n scherm. Daar heb je twee verloopsnoeren voor nodig (voor de liefhebbers: van Display Port naar DVI en van DVI naar HDMI). Elk verloopsnoer geeft een extra kans op storing of fouten (juiste snoer vergeten). Door deze miscommunicatie zitten de komende jaren dus veel collega's bij een presentatie te wachten op de juiste snoeren, dan wel worden die mooie schermen niet (volledig) gebruikt. Waarom toch?

Ik krijg zo langzamerhand het idee dat we bij dit soort processen ook nog eens erg afhankelijk zijn geworden van de efficiency van ondersteunende organisaties. Bij "Het nieuwe werken" wordt deze afhankelijkheid nog groter: straks werk je thuis of onderweg en zijn er minder "handige collega's" onder handbereik.

Ik heb een collega eens horen zeggen dat "een organisatie-onderdeel dat facilitair wordt, daarmee niet meer ondersteunend is". Of dat echt waar is durf ik niet te zeggen. Wel zie ik dat de grote mate van zelfstandigheid van deze onderdelen en de eigen efficiëncyslag die daarbij wordt gemaakt, tot inefficiency leidt bij de rest van de organisatie. Tussen de ondersteunende dienst en het primaire proces wordt een muur gebouwd. Daarbij is de moeilijkheid dat de besparing bij zo'n ondersteunende dienst waarschijnlijk onmiddellijk op geld waardeerbaar is; de inefficiency die die besparing elders veroorzaakt is dat echter niet. De efficiency van zo'n facilitaire organisatie (beperkt ondersteuning bieden bespaart geld) en de efficiency van het primaire proces (die

ondersteuning bied ik, of mijn collega's kunnen niet verder) worden eigenlijk uitgeruild. Daarbij is het primaire proces, gek genoeg, sluitpost: het gebrek aan ondersteuning kost waarschijnlijk meer dan de besparing van B/CFD of "Apeldoorn".

Zoals de titel van mijn stuk al aangeeft ben ik van mening dat dit efficiënter kan: bij de overdracht van een nieuw apparaat hoort, voor de mensen die dat nodig hebben, een stuk begeleiding door mensen van de organisatie die die dingen verstrekt. Deze persoonlijke aandacht behoort ten laste te komen van de ondersteunende dienst die verantwoordelijk is voor die apparaten of toepassingen. Anders lijdt het primaire proces onder dit gebrek aan ondersteuning.

In de nieuwe organisatie is overigens ook het primaire proces Belastingen opgedeeld in stukken: SMP, MKB en GO. Ook hier lopen we het risico dat er muren worden opgetrokken omdat elk organisatie-onderdeel enkel kijkt naar zijn eigen efficiency. De doelen van een ander, en dus zijn efficiency, worden daaraan ondergeschikt gemaakt. Ook daar kan persoonlijke aandacht helpen: een specialist die bij MKB werkt kan zijn GO-collega steunen of andersom. Voor de totale organisatie is dat efficiënt, maar voor het onderdeel MKB niet. Toch moet dit soort persoonlijke aandacht blijven.

Weetjes:

Symposium VHMF: 10 april 2014

en

Nu ook via CKC naar de PAOB

door Wilma Kamminga, Thijs Hellegers en Paul Gunnewijk

Commissie Symp14 gaat aan de slag

Op 10 april 2014 zal, na de jaarvergadering en de gebruikelijke lunch, om 13.00 uur het symposium gehouden worden in de jaarbeurs te Utrecht.

De commissie heeft als thema gekozen voor legitimiteit van de rechtshandhaving. Het idee gaat uit naar het belichten van de verhouding tussen burger en overheid.

De werktitel is: "50 tinten grijs in legitimiteit".

De commissie is voornemens drie sprekers uit te nodigen die elk hun visie op dit thema zullen geven. De zaal krijgt dan vervolgens direct aansluitend de gelegenheid de spreker gedurende 15 à 20 minuten te confronteren met vragen en discussiepunten.

Ter voorbereiding van dit symposium zoekt de commissie nog een aantal enthousiaste leden of aspirant-leden die willen meebouwen aan de realisatie van dit symposium. De mate van inzet is in overleg te bepalen.

Graag reageren per mail naar een van in de kop genoemde commissieleden.

Belastingdienst sluit contract met PAOB

Met ingang van 1 september 2013 heeft de Belastingdienst een contract voor twee jaar afgesloten met het Post Academisch Onderwijs Belastingwetenschappen. Het PAOB is een samenwerkingsverband van de fiscale vakgroepen van

de Nederlandse universiteiten en biedt studiedagen aan op fiscale onderwerpen voor fiscalisten en accountants. Voor deelnemers van de belastingdienst kunnen veel onderwerpen van belang zijn en kan ook de ontmoeting met externe adviseurs waardevol zijn.

De programmacommissie van de PAOB komt tweemaal per jaar bijeen om het cursusprogramma voor het volgende jaar op te stellen. Naast de fiscale vakgroepen zijn de Belastingdienst en de VHMF in deze commissie vertegenwoordigd door respectievelijk Albert van Tuil en Paul Gunnewijk. Het is uiteraard mogelijk aan hen cursuswensen door te geven.

Met het sluiten van het contract wordt het aanbod van PAOB ook opgenomen in de opleidingscatalogus van de BelastingdienstAcademie. Ook de facturering loopt nu via de reguliere weg. Dit leidt er toe dat de cursussen voor een lagere prijs kunnen worden aangeboden. Het actuele aanbod is te vinden op de website van PAOB, www.paob.nl, en in de catalogus van BelastingdienstAcademie.

Inschrijven kan uitsluitend via de opleidingscoördinator in SAP. De kosten komen voor rekening van het kantoor.

Trots op m'n werk. Ik?

door Guppy

Laat de baas daar eerst maar eens wat aan doen, hoor je de collega's denken. En wie om zich heen kijkt ziet dat velen zich gedwongen voelen te wachten op wat boven hen in de organisatie wordt beslist. Om vervolgens te beseffen dat gezien de feitelijke uitwerking zij op dat punt ook graag hun zegje hadden gedaan.

Kijk maar naar de aanpak van de huisvestingsproblematiek of de wijze van oppakken of juist het niet oppakken van de Vaktechniek.

De conclusie is dan al snel. "Daar kan ik niet trots op zijn en word ik zeker niet vrolijk van".

Maar is die conclusie wel terecht? Iedereen weet dat een fijne werkomgeving juist energie geeft. Bovendien: wie is verantwoordelijk voor jouw gevoel? Waarom alle verantwoordelijkheid bij het management leggen?

Wie nu binnen de eenheden een rondgang maakt en de medewerkers spreekt, hoort wat hen zoal bezighoudt. Veel medewerkers zijn bezig met datgene dat hen is opgedragen. Enkel proberen daarnaast ook nog invulling te geven aan die zaken waarvan zij menen dat de organisatie daarmee geholpen is.

Maar je hoort eigenlijk dat zij al geruime tijd op zoek zijn en graag willen weten waar het nu precies naar toe gaat en dan ook het verhaal willen horen wat de logica van dit alles is. Ofwel, je hoort passie en betrokkenheid, maar ook frustratie en niet begrepen worden.

Wat je niet hoort is richting, visie en onderbouwing. Je hoort geen bevlogen verhaal over hoe het allemaal beter en effectiever kan en hoe we met ons werk meer rechtvaardigheid en doelmatigheid bereiken.

Neen, de organisatie houdt het allemaal heel stil. Zelfs de leiding wacht af, waarbij verwijsgedrag naar de toekomst troef is. Dit maakt het des te lastiger, aangezien we midden in een reorganisatie zitten. Een reorganisatie van het type waarbij de verkoop doorgaat tijdens de verbouwing en zelfs een hogere omzet tijdens die verbouwing is toegezegd.

Het lijkt een paradox: zeer ervaren en welwillende medewerkers, die werken in een organisatie die lijkt stil te staan en wacht op wat komen gaat.

Maar wie de theorie van "Lean" bestudeert, leert dat het resultaat van ons werk voor de klant juist verbeterd wordt door creativiteit en passie, die ook het werk voor de medewerker zelf leuker maken. Daarbij leert die theorie ons ook dat, zodra de passie van de medewerkers niet gehonoreerd wordt, deze medewerkers hun drive verliezen en het management zich daarmee heeft beroofd van enthousiaste en meedenkende medewerkers.

Kort om: Het is nu tijd om wakker te worden en aan de slag te gaan, want afwachten leidt nergens toe.

Wachten op nieuwe huisvesting is niet nodig. Immers het nieuwe werken met mogelijkheden van thuiswerken, werken op afstand, DWB, iPads en noem maar op, biedt ons juist de kans om vrij van de vaste werkplek, op momenten die je het beste uitkomen, al dan niet samen met een collega, het werk te doen. Dus wat belet je om aan de slag te gaan. Een beroep op gebrekkige huisvesting is slechts verkapt verwijsgedrag en lijkt op het wachten op bevelen van boven.

Ga daarom door met je werk en begin direct aan de kleine verbeteringen die je zelf kunt realiseren.

Dit vraagt geen lange voorbereiding. Ga niet wachten op het management, maar sluit ze zeker niet buiten. Betrek hen zodat de verandering de kracht van een innovatie krijgt. Probeer elke dag weer een klein stukje te verbeteren. Je zult merken dat het werk leuker wordt en je hebt het dan nog zelf gedaan ook. Ja, daar mag je dan ook echt trots op zijn.

Guppy, oktober 2013.

Ledenadministratie VHMF

Ingeval van:

- Adreswijziging
- Wijziging eenheid
- Pensioen/VUT
- Aanmelding/opzegging lidmaatschap,

Opsturen naar:
Ledenadministratie VHMF
Antwoordnummer 10614
2800 WB GOUDA
e-mailadres:
jwj.swinkels@gmail.com

wordt u verzocht van dit formulier gebruik te maken. Leden die met pensioen of FPU gaan kunnen hun lidmaatschap omzetten in een postactief lidmaatschap tegen een gereduceerde contributie.

Titel: _____

Naam en voorletters: _____ Roepnaam _____ m/v

SAP-nummer _____ Geboortedatum _____

Huisadres: _____

Postcode/Woonplaats: _____

In dienst van (Min. / regio / kantoor): _____

Kantooradres: _____

Postcode/Woonplaats kantoor: _____

Telefoon privé: _____ Telefoon kantoor: _____

Privé e-mailadres: _____

Extern e-mailadres kantoor: _____

Reden mutatie (aankruisen)

Nieuw lid M.i.v.: _____ *(Ondertekenen)

Adreswijziging: M.i.v.: _____

Postactief lid: M.i.v.: _____

Buitengewoon lid: M.i.v.: _____

Beëindiging lidmaatschap M.i.v.: _____

Wijziging eenheid M.i.v.: _____

- Opzegging dient voor aanvang van het nieuwe kalenderjaar te geschieden. Bij opzegging gedurende het jaar blijft de contributie over het lopende jaar volledig verschuldigd.
- De contributie per 1 januari 2014 bedraagt € 15,30 per maand voor actieve leden en € 91,80 per jaar voor postactieve leden. Als u nog in loondienst bent, kunt u voor de contributie gebruik maken van de IKAP-regeling.
- Hij/zij draagt zorg voor de centrale inning van de contributie door het Facilitair Salarisbedrijf te Zwolle. Hem/Haar is bekend dat deze inhouding via de salarisadministratie in SAP ook bekend is bij het dienstonderdeel waar hij/zij werkzaam is.

Datum, _____

Handtekening, _____

